

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 889
פרשת ויצא

רית	צאת	כינס	הדלקת נרות
17:52	17:14	15:59	ירושלים
17:49	17:16	16:15	תל-אביב
17:49	17:14	16:05	חיפה
17:50	17:18	16:18	באר שבע

דבר ראש הישיבה

עבודתו של יעקב הייתה תיקון רחל ולאחריה תיקון המידות נעשה על ידי זיווגו של האדם. דייקא מתוך הקושי יעקב אבינו זכה להקים את ביתו. עיקר עבודתו של יעקב אבינו היא לתקן את הדורות האחרונים

סיהרא בשלמותא

יעקב אבינו הלך לחפש את נשיו, בשונה מיצחק שרובקה הגיע אליו. מובא בדברי רבותינו, שיש אנשים שמדרגתם ללכת לאשה ויש אנשים שמצד מדרגתם האשה באה אליהם. יעקב אבינו היה לו עבודה מיוחדת לתקן את רחל ולאחריה ולכן דייקא הוא הלך אליהם.

כשיעקב מגיע לביתו של לבן הוא עובד שבע שנים בשביל לשאת את רחל - שבע, כנגד עולם הזה, כנגד עלמא דאתגלייא. ושבע שנים הוא עובד בשביל לשאת את לאה - כנגד עולם הבא, עלמא דאתכסייא.

ארבע עשרה שנה שיעקב עבד אצל לבן הארמי הם סוד הלבנה, סוד סיהרא בשלמותא, העבודה שלנו בעולם הזה הוא למלאות את השכינה הקדושה, צריך שהשכינה תתמלא כמו הלבנה שמתמלא. כשם שלבנה לוקח ארבע עשרה יום להתמלאות, כך גם לשכינה הקדושה לקח ארבע עשרה שנים עד שהיא התמלאה.

רחל ולאחריה הם בחינת השכינה הקדושה, ויעקב אבינו עבד "ד שנה עבור התיקון השלם שלהם כדי שיצאו ממנו י"ב שבטים קדושים.

עבודת קודש

בעבודתו של יעקב אבינו בצאן יש סודות קדושים מאד מאד. מובא בארז"ל שסוגי הצאן השונים אלו הם עולמות שונים. 'עקודים - נקודים - וברודים' הם כל מדרגות העולמות, העולם דקלקול הוא עולם הנקודים והעולם דתיקון הוא עולם הברודים.

זו הסיבה שלבן כל הזמן הזכיר רק את הנקודים ולא את הברודים, כי הוא רצה להפיל את יעקב לעולמות דקלקול.

יעקב אבינו רעה את צאן לבן, הצאן הזה אלו הם נשמות ישראל שהתלבשו בצאן, ועבודת יעקב הייתה להוציאם מעולמות דקלקול של לבן לעולמות דתיקון, מעולם הנקודים לעולם הברודים. עבודת יעקב הייתה לתקן את העולמות הנפולים.

יתירה מכך, יעקב אבינו לא עסק רק בתיקון של הדורות שאחריו בלבד, אלא הוא עסק בעיקר בתיקון הגאולה העתידה. יעקב אבינו עסק בעולם הברודים שהוא התיקון השלם של כל הששת-אלפים שנה.

מובא בזוהר הקדוש ובספרים הקדושים שעל ידי הלימוד של סודות התורה זוכים לקרב את הגאולה, כי הלימוד בסודות התורה זה התעסקות במה שיעקב התעסק, בעולמות דקלקול ובעולמות דתיקון.

שבת שלום!

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּעַר שְׁבַע וַיֵּלֶךְ תְּרַנָּה", מהו חרון 'חרן' זה מלשון חרון אף - כעס, הכעס והחרון אף מקורם בעלמא דפרודא, אולם יעקב אבינו זכה שדווקא מתוך אותו חרון-אף ומתוך הצרה שהוא ברח מעשו, דווקא משם הוא זכה להקים את ביתו עם רחל ולאחריה את כל השבטים לעולם.

כתב ר' נתן בליקוטי הלכות: "וזהו ויצא יעקב מבראש שבע וילך חרנה. היינו כשאישי הישראלי יוצא מדרגא לדרגא אז משתטחים ומתפשטים כנגדו הקליפות שהם הדמיונות וכו' שהם בח' חרון אף כי הם מתוקפא דדינא כידוע".

כתוב בספרים שאותיות ח' וה' מתחלפות, ומהמילה "חרן" נעשית המילה "רנה". צריכים לראות להפוך את החרן שהוא בחינת העולם הזה, לבחינת רנה, לשמוח בה' יתברך, וכמ"ש בעניין זה בליקוטי מוהר"ן: מגודל השמחה והחדווה מהפך כל הדאגות והעצבות והמרה שחורה שלו לשמחה, נמצא שחוטף המרה שחורה ומכניס אותה בעל-כרחו לתוך השמחה.

דווקא בהסתרה

כשיעקב אבינו הולך 'חרנה', הוא הולך למקום של חרון-אף ושם דייקא הוא זוכה לזיווג שלו, למדרגת הרינה והשמחה.

ההליכה של יעקב אבינו לחרן היא בחינת הליכה לעולם הזה לבחינת חרון אף (ששם מצויים כל הניסיונות) אל בית לבן הארמי.

יעקב אבינו מוצא את זיווגו דייקא שם בכל הקשיים והניסיונות ובכל החרון אף, ומכאן נלמד שהעבודה של האדם לשאת אשה, למרות שאחרי החתונה לפעמים יש הרבה ניסיונות בעבודת המידות של האדם, אולם רק כך אפשר לזכות לתקן את המידות הרעות, כי רק מכוח הזיווג של האדם הוא יכול לזכות לתקן את מידותיו על ידי עבודת האדם בביתו מול משפחתו וילדיו.

כשיעקב אבינו יצא לחרן הוא עזר בדרך במקום המקדש ושם הוא תיקן 'תפילת ערבית'. מובא במקובלים שתפילת ערבית היא הזמן הקשה ביותר שבו האדם מתקן את הקליפות הקשות, ולכן דייקא בזמן של חרון אף, כשיעקב ברח מעשו ללבן, אז הוא זכה לתקן את התפילה הזאת.

בהמשך, בטרם הגיע יעקב לביתו של לבן הוא עזר בבית מדרשם של שם ועבר, שם הוא ישב ולמד במשך ארבע עשרה שנים ברציפות. בזמן הזה יעקב זכה לבנות כלים רוחניים להתמודד באותם ארבע עשרה שנים שהוא עבד אצל לבן.

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א **אצלכם בבית**

מוקד הזמנות: 1-800-800-148

עקרון של העקרונות

שעל כל פנים יישאר מהם איזה רושם, איזה שהוא סימן שעל ידו הילדים ידעו לחזור לאותם יסודות של חינוך. צריך שהילד יהיה לו דברים חזקים שיחדרו ללבו ולא יעקרו בכל מצב, כך שגם אם הוא עובר מה שעובר, לעולם הוא ישתמש באותם נקודות וידע לחזור לאותם יסודות.

מסתובב סביב עצמו

בכדי ליישם את הדברים, חשוב מאוד שהבית של הילד יהיה **בית שעושה רושם**, שיהיה בית עם 'יסודות ועקרונות', בית עם בהירות ודרך נכונה, כך שהיסודות ייחרטו ויחקקו בליבו של הילד באופן חזק ביותר בצורה של עשיית רושם שיישאר לעד. דוגמא מוחשית לכך אפשר להביא ממשחק של כדורים, ישנו משחק בו יש במשחק מקום גומה מיוחד לכדור, כך שגם אם הכדור מסתובב אנה ואנה בסוף הוא חוזר למקומו.

כך גם עם הילדים, צריך להיות שכל סיבוב שהם הסתובבו בסוף הם יחזרו למקומם.

צידה לדרך

ניתן כמה כללים על מנת לבנות כזה בית.

בהירות - הילד חייב לדעת בבהירות מה הם היסודות והעקרונות שעליהם אין לוותר, כאשר הילד רואה שההורים חזקים עם עקרונותיהם, זה חודר ללבו והוא גם חזק בעקרונות והם לא נאבדים ממנו כל כך מהר. כשאנו אומרים שאין לוותר על עקרונות, אין הכוונה להיכנס לעימותים ומריבות מול הילד, אלא פשוט שהילד יראה שלהורים חשובים העקרונות.

עקביות - גם כשכבר ברורים העקרונות, חייבים לעמוד בעקביות על כך, לא לשנות את הדעת ולא לשנות את העקרונות, כשמחליטים על נושא שזה עקרון חשוב זה חייב להישאר עקרון לעד, כי אם משנים עקרונות הם כבר לא עקרונות...

נעימות - חשוב להחדיר את העקרונות בנעימות ובהסברים על גודל השכר והתענוג שנקבל בעולם הבא ובעיקר הרווח בעולם הזה, כך גם הלב והרגש יהיה שותף לעקרונות, וככה זה הנפק לטבע שני.

כאשר הילד גדל עם עקרונות ויסודות אזי גם רוחות חזקות לא יעקרו אותו מאותם עקרונות, וגם כשבעתיד הוא יעזוב את בית הוריו, לעולם העקרונות יישארו חקוקים בלבו והוא ידע על מה להתעקש.

(מתוך ספרי משמעות - הנפש והחינוך ע"פ התורה, העתידים לצאת לאור בקרוב)

ל אחד רוצה לחנך את ילדיו, באופן שהחינוך והיסודות אותם הוא משקיע להחדיר בהם יחדרו עמוק בלבם. התענוג הגדול ביותר שיש לאבא ולאמא, זה לראות כיצד אחרי עשרים, ארבעים, חמישים שנות חיים עדיין היסודות והמנהגים עליהם חינכו קיימים בילדיהם והם ממשיכים לאחוז ולנהוג בהם.

אחת השאלה שכל הורה שואל את עצמו: כיצד גורמים ליסודות ולעקרונות שיישארו בלב ילדינו לנצח?

סימני דרך

בפרשתנו פרשת ויצא, מסופר על יציאתו של יעקב אבינו לגלות. כתוב בתורה שיעקב אבינו היה צריך לברוח מביתו של אביו יצחק, 'ויצא יעקב מבאר שבע', יעקב אבינו יצא ממקום מושבו באר-שבע, לחרן - ללבן הארמי. היציאה הייתה כרוכה בקשיים רבים, היה ליעקב מעבר חד מבית המדרש של שם ועבר, שם הוא היה ספון ארבע עשרה שנים, הוא היה צריך לצאת למקום ללא ביהמ"ד וללא ישיבה, לא די שהוא עזב את ביתו של אביו הגדול יצחק, כעת גם לא היה לו בית מדרש והוא היה צריך ללכת לגלות בין העמים. מה היה העצה והעירבון של יעקב שעל ידה הוא ידע שהוא יוכל להישאר בצדקתו?

כתב בעל' הבאר מים חיים' וז': על דרך משל למנורה של פרקים העשויה חוליות חוליות וכשאחד רוצה לפרקה ולטויל חוליה אחת ממנה למקום אחר על איזה זמן, הוא עושה רושם בגוף המנורה ובחוליה הזו למען ידע לעת אשר יחזיר החלק הזה למנורה שידע לאיזה מקום יחזירנה שתוחזר למקום שורשה אשר נלקחה משם. וכן העובד ה' כשנעם אחד יסייע לו ה' שישגי מדרגה גדולה לפניו - כל אחד לפי מדרגתו - ונודע אשר אי אפשר לעמוד תמיד במדרגה גבוהה, אז הנה הוא עושה לו רושם וסימן לומר אשר עוד דעתו לחזור לשם בזמן אחר....

רשמים

יסוד גדול אנו למדים מדבריו הקדושים, יסוד גדול שאפשר וצריך להשתמש בו רבות לחינוך הילדים. היסוד שנלמד מדבריו הוא, שבחינוך צריך להיות יסודות חזקים ואיתנים באופן שיחזיקו מעמד לאחר זמן ושיהיו במצב שכל מה שרק יעבור על הילד, לעולם יישאר בידו היסודות הללו והוא לא יאבד אותם.

אולם אם חוששים שהיסודות יאבדו, צריך לדאוג

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חינוך להכרות!

עזרת ה' תורת רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב ז"ל כ"ן החפצתה.

מוקד מנויים: **02-623-1218**

ניתן להירשם בכל עמדות 'דברים פלוס' ניצוצות > טופס הרשמה

הכיעה!
גליון חודשי
כספי תעשייה

מצרף
החלטו שמתנה
החלטו לזרזים
בפרשת מוגדל

מתוקה שנת העובד

של המציאות של הנבראים ושל כל הבריאה כולה. ר' נתן מסביר שהנבראים נמצאים במקום של חלל, במקום ריק שהקב"ה יצר עבור הנבראים, והמקום הזה כיון שהוא ריק כביכול מאורו יתברך הוא גורם לאדם כל מיני ספיקות ובלבולים באמונה, כל מיני חקירות ושאלות שונות ומשונות שאינם באים ממקום רוחני טהור.

השורש של כל מציאות החלל והמקום הוא אבן השתיה.

כשיעקב אבינו מגיע לאותו מקום, הוא לא יודע שזה מקום המקדש אבל הוא מרגיש שכאן השורש של כל הספיקות והבלבולים שיש בעולם באמונתו יתברך, והוא

עקב אבינו יוצא מביתו ונוטל אתו רק את מקל הנדודים, עמו הוא בורח מעשו הרשע כאשר אליפז יוצא לרדוף אחריו.

התורה הקדושה מספרת לנו שיעקב מגיע למקום המקדש ושם הוא הולך לישון: "ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש". חז"ל הקדושים דורשים את הפסוק באופן הבא: וילן שם - שם הוא לן אבל ארבע עשרה שנים שהוא היה בבית מדרשם של שם ועבר הוא לא לן.

ארבע עשרה שנים יעקב אבינו יושב ועוסק בתורה הקדושה, ארבע עשרה שנים ברציפות הוא מקבל את תורתם של שם ועבר, הוא עוזב את כל הפחדים וכל החששות ויושב ולומד ברצינות ובסקיעות שאין כדוגמתה.

ואמונתך בלילות

כל הבעיה מתחילה כשיש שאלות באמונה. ואז, התפקיד של האדם לזרוק את כל המחשבות ולהאמין בבורא באמונה שלמה!

רוצה לתקן את כל השאלות והספיקות שמגיעים מאותו מקום.

מה עושה יעקב? מה צריך לעשות כשיש שאלות וספיקות באמונה?

כשלאדם אין שאלות וספיקות באמונה הוא צריך לשבת וללמוד תורה, כשאדם יש לו אמונה שלמה, הוא יודע מה רצון השם, הוא יושב ולומד תורה....

כל הבעיה מתחילה כשיש שאלות באמונה, ואז התפקיד של האדם לזרוק את כל המחשבות ולהאמין בבורא באמונה שלמה.

זהו מה שיעקב אבינו עושה, הוא מפסיק להשתמש בשכל שלו הוא פשוט הולך לישון וכעת הוא לא חושב כלום, המחשבה שלו מתאפסת, כעת הוא אוחד רק באמונה שלמה בבורא יתברך, וכך יעקב אבינו זוכה לתקן את המקום ממנו באים כל הספיקות באמונה.

(ליקוטי הלכות פקדון וארבעה שומרים הלכה ג יד)

והנה עברו ארבע עשרה שנים, יעקב אבינו מחליט ללכת לביתו של לבן, בדרך הוא עובר במקום שמם, השמש שוקעת, אין לפניו מיטה כרית שמיה - פשוט כלום, מה עושה יעקב אבינו, נוטל אבנים ושם סביבו ועל אחד האבנים הוא מניח את ראשו.

מה היה כל כך דחוף ליעקב אבינו ללכת לישון בכזו צורה? הרי הוא כבר ארבע עשרה שנים לא נותן תנומה לעיניו, מדוע דווקא כעת היה חשוב לו ללכת לישון, אין לפניו לא מיטה לא כרית לא שמיה, הוא נמצא במקום שמם לבדו, וכי הוא לא יכול לעשות מה שהוא עשה בארבע עשרה שנים האחרונות פשוט לשבת ולהמשיך ללמוד? מדוע הוא היה צריך דווקא כעת ללכת לישון?

את התשובה לשאלה נלמד מתוך דבריו של ר' נתן בליקוטי הלכות.

המקום בו יעקב אבינו שוכב הוא מקום המקדש, מקום אבן השתיה שמשם הושתת העולם, שם השורש

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נצח' המוקמת בלב האיזורים החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימים מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

אור בהירות הדרכים

שלזשים שנה לפטירתו של הרבי מסטראפקוב זיע"א • ו' כסלו תשנ"ה - תשפ"ה

במצע הכביש זו לא אופציה וגם מסתבר שהנהג לא יסכים לו לעשות זאת.

בהחלטה של רגע הרים הרבי את ידיו לכיוון התמונה ותלשה ממקומה! אך הוא לא הסתפק בזאת, הוא חשש כי הנהג ישיב את התמונה למקומה, לפיכך הוא נטל את תמונה וחתכה לחתיכות קטנות הדק היטב היטב.

האוטובוס נעצר בחריקת בלמים בשולי הכביש! הנהג הזעום קפץ ממקומו ותפס את ידו של הרבי כשהוא מקלל וצועק: אתם הדתיים, אתם תתביישו לכם, אין גבול לחוצפה, זה הסלון של הבית שלך שתחליט מה לעשות כאן!...."

הנהג לא הסתפק בזאת, הוא נעמד והכריז בקול גדול לעיני הנוסעים הסקרנים שעיני כולם היו נשואות לקידמת האוטובוס ואחדים מביניהם אף קמו ממקומם לראות את הדברים מקרוב: 'אני ממשין מכאן היישר לתחנת המשטרה, על הדוס לתת את הדין על מעשיו הקלוקלים'.

הרבי לא נבהל, הוא עמד זקוף בשלוות נפש והשיב לנהג, כשכל הנוסעים מקשיבים לדבריו: אדרבה, סע לתחנת המשטרה, לי זה רק יועיל, אסביר לשוטרים שזכותי כיהודי חרדי לשמור על עקרונותיי, וכי אני גרוע מכל אזרחי המדינה שלא מגיע לי את המינימום של המינימום של האפשרות לחיות כאן במדינה, מה וכי בגלל שאני שייך לציבור ששומר תורה ומצוות אין לי אפשרות לנסוע באוטובוסים בצורה נורמלית לפי העקרונות שלי, איפה הדמוקרטיה שלכם!..

הנהג שהתכוון להשיב חזרה בצעקות עצר לפתע כאשר הוא הבחין כי רבים מנוסעי האוטובוס וגם אלו שלא שומרים תורה ומצוות, הנהנו בהסכמה לדבריו של הרבי.

נוסעים רבים ששמעו את דברי הרבי שנאמרו מתוך בטחון ומתוך עזות של קדושה הסכימו אם הדברים, דברי הרבי חדרו ללבם והם הנהנו בראשם ואף פנו לנהג ודרשו שימשיך בנסיעה כרגיל ולא יפנה לתחנת המשטרה.

העזות דקדושה שהייתה לרבי והצורה בה אמר את הדברים פעלו על נוסעי האוטובוס שאט אט התאגדו סביב הרבי והביעו את תמיכתם בו ובמעשיו, כשהם גם מרגיעים ואומרים, כי אם הנהג ייסע לתחנת המשטרה הם יעמדו לצידו ויסבירו לשוטרים את דעתו.

הנהג שהבין כי הנסיעה לתחנת המשטרה כנראה לא תועיל ואדרבה יתכן וגם תגרום לו לביזיון, קם וחזר חזרה למקום מושבו כשהוא ממשיך את הנסיעה כרגיל בלא לפצות את פיו לאורך כל הדרך.

קך נלחם הרבי בעזות למען שמו יתברך.

(מקור: מפ"ר 'יצחק זילברסטיין')

הקפיצות שעלו וירדו הפכו את מעיהם של הנוסעים אשר חשו כמו בטיול גילפים האופייני יותר לימות החופשה, האוטובוס המשיך לקרטע כיאה לאוטובוס 'מוצלח' וחדשני של הימים ההם, הנסיעה שארכה בתקופה ההיא פי שניים ואולי אף יותר מהנסיעה כהיום, גרמה לנוסעים להכין לעצמם תעסוקה נאותה לאורך זמן על מנת שלא להשתעמם, את התעסוקה שהייתה עתידה לתפוס אותם באותו היום איש מהם לא צפה אפילו נהג האוטובוס הוותיק.

כולם היו שקועים בענייניהם חוץ מאחד, היה זה הרבי מסטראפקוב, לא שחלילה לא היה לו במה להיות שקוע, אדרבה הוא ידע לנצל את שעות הנסיעה לעסוק בתורה

ובעבודת קונו, אלא שהפעם הוא לא היה מסוגל לשבת על מקומו ברוגע, היה דבר מה שהטריד את מנוחתו והפריע לו כל העת לעסוק בעבודת ה', היה זה תמונה שאיננה ראויה אשר הייתה תלויה מעל מושבו של הנהג והפריע לרבי עד מאד, מתחילה הוא ניסה להוריד את עיניו אולם לבסוף הוא החליט שלא עת לחשוך וכעת תפקידו לעמוד על משמו הקודש.

הוא קם ממקומו וניגש לנהג כשהוא לוחש לו בשקט: "סלח לי! התמונה שעומדת מעל לראשך מפריעה לי מאד מאד, יהודי שומר תורה ומצוות הנני, התורה הקדושה אוסרת עלינו להביט בכאלו

תמונות וכן ללמוד מול דברים שכאלה, כעת, כשאני יושב בנסיעה שעה ארוכה ומול עיני עומדת התמונה זו אני נמצא בבעיה קשה, בבקשה ממך אנא תואיל להוריד את התמונה לפחות עד שנגיע לירושלים וארד מהאוטובוס.

הנהג הביט חליפות לעבר התמונה ולעבר האיש המזוקן, וכעבור מספר רגעים הוא החליט לא להתייחס כלל לדברים אלא להמשיך בנסיעתו תוך התעלמות מוחלטת מדברי הרבי. הרבי מסטרפקוב לא הירפה וניסה שוב את מזלו: "אולי בכל אופן תחוס ותרחם עלינו, וכי מדוע שונים אנו מכולם, מהי ההפליה הזאת ביננו לבין שאר הציבור שמתגורר בארץ, וכי בכלל שאנו עושים את רצון ה' ומקיימים את מצוות זכותנו פחותים משאר אזרחי מדינת ישראל, כשם שכל אזרח מגיע לו נסיעה באוטובוס באופן שמתאים לו גם לנו מותר לדרשו את שלנו, מה - האם מי ששומר תורה ומצוות הוא מקוטלג כסוג ב'?"

הנהג צחקק לעצמו בהנאה כשחיוך שטני עולה על פניו, ניכר היה כי הוא נהנה מכל רגע של התנכלות ליהודי המיישן.

הרבי המתין מספר שניות כשבמוחו עוברים רעיונות שונים שהמכוון ביניהם היה אחד - יש כאן איסור, להמשיך לשבת כאן הוא לא יכול, לרדת מהאוטובוס

עזות דקדושה. הרבי מסטראפקוב

עשה באחד שנטה להשכלה שנכנס להתפלל יחד עם הגאון מווילנא. בבית הכנסת היו באותה העת תשעה אנשים ויחד אתו הם היו מנין של עשרה. החזן רצה להתחיל בתפילה אך הגאון מווילנא עצר בעדו ומנע ממנו להתחיל, בהסבירו כי יש כאן יהודי שאינו מצטרף למנין.

אותו משכיל התקצף והתחצף ופנה בשאלה לגאון מווילנא: ניחא אני מבין שלפי שיטתכם אתם סבורים כי אינני ראוי להצטרף למנין משום שאני לא נוהג כמנהגכם, אבל הלא גם לדבריהם, הרי החלבונה גם היא הייתה בין סממני הקטורת - גם החלבונה

שהיא רעה הצטרפה לעלות לקרבן לפני ה'. השיב לו הגאון: ממקום שבתא! והרי החלבונה היא רק הסממן האחד עשרה, ללמדך, כי רק אחרי שיש עשרה כשרים מצרפים עוד אחד פסול....

• • •

אמר הרבי מצאנז: כשהייתי צעיר בערה בי אש גדולה, האמנתי שאוכל לתקן את כל העולם. כשגדלתי הבנתי שאת זה לא אצליח, רציתי לתקן לפחות את בני עירי - העיר צאנז. בהמשך אמרתי אתקן לפחות את משפחתי. וכעת בזקונתי אני מתפלל שלפחות אותי בעצמי אצליח לתקן.

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

מסירות נפש עבור הרבי (המשך משבוע שעבר)

"את ימי ראש השנה בבית המעצר אי אפשר לתאר", הם מספרים, "מצד אחד זאת חמצה, הרגשה מוזרה, אבל הייתה התעוררות שאי אפשר להסביר למי שלא היה שם. רבינו הקדוש אמר 'אחלי שאזכה לראות את אור בהירות הדרך שאתם נוסעים אלי', הוא לא דיבר על כך שיגיעו, הוא דיבר על הדרך.

"לדרך כזו לא זכינו מעולם, בבוין, בקוצים, בפחד, בחושך, ומעל הכל בכלל ובמעצר בראש השנה, אי אפשר להבין בכלל מה רבינו הקדוש עושה עם דברים כאלה.

"הרי אם מכל פסיעה ופסיעה שפוסעים אל הקיבוץ הקדוש נברא מלאך, כעת מי יודע מה פעלנו בדרך הזו. אומנם לא היה קיבוץ גדול בראש השנה האחרון, אבל הדרכים, הדרכים זכו השנה למה שלא זכו הרבה מאד שנים בחסידות ברסלב. מסירות הנפש של חסידי ברסלב, לא רק אנחנו, אלא כל אותם חסידים שעשו הכל להגיע לאומן.

"בבלארוס, ישנו בגבולות, בגשם, בקור, ילדים, הורים, זקנים וצעירים, הבריו גבולות בפחד ובמאמצים, זה משהו שאין בשום מקום אחר בעולם, בשום חסידות מעולם לא הייתה מסירות שכזו למען הרבי שלהם."

(מגזין 'ניצוץ' אב תשפ"א)

...באשר לשאר חברי הקבוצה, עורך הדין מצליח להגיע בדרך כל שהיא להסדר בו כל אחד מהחסידים ישלם קנס בסכום של כאלפיים דולר וישוחרר לאלתר. הדברים הונהלו לאט, חברי הקבוצה מתארגנים להזמנת מסוק פרטי שיוביל אותם ברגע שישוחררו היישר לאומן, אבל עדיין השעות חולפות ושחרורם לא מגיע. "למרבה הצער התברר שלא יוכלו לשחרר אותנו מכיוון שאחד מחברי הקבוצה פנה לקונסוליה האמריקאית שתתערב. זאת הייתה טעות גדולה. "מהקונסוליה כבר אין אפשרות למחוק דברים ולהעלים נתונים, לא שוחד ולא קשרים, אם יש עצורים צריך משפט עם פרוטוקול שיסביר למה הם נעצרו ולמה הם שוחררו. האוקראינים לא רצו לעשות מעצמם צחוק מול האמריקאים.

הוא לא דיבר על כך שיגיעו הוא דיבר על הדרך. מוגדל שמירה בגבול

"למרבה הצער היעד הבא שלנו היה לתחנת משטרה אחרת באותה עיר, וככל שחלף הזמן התחלנו להתארגן לשהות במעצר בראש השנה."

סיפורם של העצורים מתפרסם בהירות, הנגיד הרב שיינר מנהל הכנסת האורחים באומן שולח טנדר עמוס בארוחות חג מלאות. לאחר שתדלנויות רבות, הרב מאירוביץ מצליח להכניס להם שופר לתא, וכשהם מוקפים שמירה על כל תא הם קידשו על עצמם את כניסתה של השנה החדשה, רחוקים בגופם, אך קרובים יותר מכל פעם אחרת לרבינו הקדוש.

פתגם השבוע

לבקר את המעשה ולא את העושה

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

רבי שמעון הגדול

הספרים בבית המדרש במסירות נפש, תפילה בדמעות שליש בתחנונים בתקווה לביאת המשיח, חיזוק המוני בית ישראל נגד מכשול הטכנולוגיה, כל זה ועוד היו רק חלק מהקפדותיו היתרות, כשעל כל אחד ואחד ממנהגיו התפרסמו ומתפרסמים בימים אלה סיפורי מופת המלמדים על יהודי אשר רגליו היו מוצבות ארצה אך ראשו היה ניצב מעלה מעלה בשמי מרום.

קולו זימר עריצים. הרה"ח רבי שמעון ישראל שפירא זצ"ל בקבלת עול מלכות שמים במעמד סיום ליקוטי מוהר"ן

שבוע שעבר הלך לעולמו החסיד המיוחד המשפיע הרה"ח ר' שמעון שפירא זצ"ל בנו של הרה"ח רבי שמואל שפירא זצ"ל - מזקני עובדי חסידי ברסלב בדור האחרון, הוא נפטר לאחר מחלה קצרה שהחלה בחודשים האחרונים והותיר את חסידות ברסלב כולה כאובה ואבלה עד מאד.

מדמויות ההוד של חסידות ברסלב היה ר' שמעון שפירא זצ"ל. רבי שמעון זצ"ל, נולד בירושלים בראש חודש אייר תש"ח לאביו הגאון הצדיק רבי שמואל שפירא זצ"ל שכונה 'השרף', ואף היה מגדולי הרבנים של חסידות ברסלב בדור הקודם. אמו הייתה הרבנית פריידיע"ה בתו של הרה"צ רבי יוסף קדיש קרישבסקי זצ"ל.

על אף היותו נחשב כאחד הדמויות המיוחדות ביותר ב'שול', הוא קבע את מקומו בצדי הייכל, שם שפך במשך שעות רבות את צוקו לחשו. פתח את לבו, לב נשבר ורך בפני כל יהודי באשר הוא, בהקשבה בחום ובאהבה גדולה אותה שידר ליהודי שמולו. הוא היה גאון בענווה! חש עצמו פשוט שבפשוטים, והיה מבטל במחי יד את זלזולי ותוארי הכבוד שנתנו לו.

מתוך מעונו הצר אשר בירושלים של מעלה, הזריח את אורו הבהיר; כאשר היה עובד את בוראו בסילודין ותפילותיו שהיו בכוננות ודחילו היו לשם דבר. דרכו בקודש היו אפופות בשפירי חביון, כאשר היה נדחק בצדי הדרכים ובורח מכל זיק של כבוד ותהילה. במהלך השנים התקבצו סביבו אגודות של חסידי ברסלב, אשר היו שותפים בצמא ממימי החסידות אשר לו במשנתו של הרה"ק מוהר"ן זיע"א.

בשעת הצות

בחודשים האחרונים החל לסבול מהמחלה הנוראה וגופו הלך ונחלש משבוע לשבוע, המוני חסידי ברסלב התפללו עבורו ללא הפסקה, אך בליל המר והנמהר כ"ה מר-חשוון תשפ"ה, חלה הידרדרות ולפתע התמוטט רבי שמעון בביתו והובהל לבית החולים, שם השיב את נשמתו הטהורה והמזוככת לבוראה, כאשר אלפי חסידי ברסלב בכל רחבי תבל ממאנים להנחם על האבדה הגדולה והחלל העצום שנפער בחסידות ברסלב.

בחצות הלילה, בשעה בה היה רבי שמעון נוהג לקום כל לילה, יצאה המיטה רגלית עד להר הזיתים, שם נטמן סמוך לקבר זקנו הדגול הגה"צ רבי יוסף קדיש קרישבסקי זצ"ל, מנקי הדעת שבירושלים של מעלה.

כלל אנ"ש יחד עם שלומי אמוני ישראל ההמומים והמזועזעים, מבכים יחד עם כלל עמך בית ישראל, את הסתלקותו של חד מגדולי צדיקי הדור זצ"ל - כי שר וגדול נפל בישראל!

תפילה החקוקה לנצח

המוני חסידי ברסלב התענגו על תפילתו הטהורה שיצאה בכל ערב שבת מליבו הגדול בעת תפילת מנחה של, כאשר נישר ר' שמעון לתפילתו הכל היו קשובים לתפילה הנשפכת מעומק הלב. המתיקות של תפילתו, כבן המתחטא בפני קונו, המיטה את לב כולם, הייתה זו תפילה החקוקה לנצח בלבבות החסידים.

הנהגותיו המופלאות של ר' שמעון בכל מעשיו היו לשם דבר במשך עשרות השנים האחרונות, ומעשי החסד הכבירים אותם עשה בצנעה היו ידועים לכל למרות שביקש להסתיר אותם בהסתרה שבתוך ההסתרה.

דרכי עבודה אשר אינם בנמצא בדורנו היו לו לר' שמעון, עבודות קדושות שהיו לשם דבר ולדוגמה של מופת בעולמה של חסידות ברסלב ואף מחוצה לה, הקפדתו על שמירת עיניים, מסירות נפשו לנסיעה לאומן בימי ראש השנה, גמ"ח הכספים ממנו הלווה כספים לכל דורש למרות שידע כי הלווה לעולם לא יחזיר, ועוד.

מנהגו להקפיד על מצוות 'מפני שיבה תקום', סידור

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמשרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיפוע רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בוררות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"
בית דין אחרי דיניי מומנות נתון מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים
ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סוסייה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מרץ ודין ראש ישיבת נחלי נצח)

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396